

ne og kommunerne i sager om familiesammenføring, dels af mindske risikoen for omgåelse af udlændingelovens betingelser for at opnå familiesammenføring.

Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke underretter den herboende person eller ansøgeren om, at kommunalbestyrelsen har afgivet en udtalelse om de pågældendes forhold til Udlændingestyrelsen. Baggrunden herfor er, at de pågældende ellers ville have mulighed for på forhånd at tage højde for de videregivne oplysninger i forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling.

Den herboende person og ansøgeren vil have adgang til aktindsigt i kommunalbestyrelsens udtalelse efter reglerne herom i forvaltningslovens kapitel 4, ligesom Udlændingestyrelsen om fornødent vil sende kommunalbestyrelsens oplysninger i partshøring hos de pågældende, inden der træffes afgørelse i sagen, jf. reglerne herom i forvaltningslovens § 19.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., at kravet om partshøring kun gælder, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Det følger endvidere af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1, at partshøring efter § 19, stk. 1, kan undlades, hvis det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Det forudsættes imidlertid, at udlændingemyndighederne i de tilfælde, hvor partshøring er uforuden efter bl.a. disse bestemmelser, under alle omstændigheder sender kommunalbestyrelsens udtalelse til den herboende person og ansøgeren senest i forbindelse med afgørelsen på familiesammenføringssagen. I de tilfælde, hvor partshøring er udelukket, fordi parten ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningslovens regler, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal udlændingemyndighederne dog ikke sende kommunalbestyrelsens udtalelse til den herboende person og ansøgeren.

Det er en betingelse for kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til Udlændingestyrelsen, at oplysningerne efter kommunalbestyrelsens vurdering vil være af betydning for afgørelsen af familiesammenføringssagen. Kommunalbestyrelsen skal derfor i forbindelse med fremsendelsen af oplysningerne til Udlændingestyrelsen angive, hvorfor oplysningerne skønnes at være af betydning for afgørelsen af familiesammenføringssagen.

Kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til brug for familiesammenføringssagen kan ske på eget initiativ eller efter anmodning fra Udlændin-

gestyrelsen. En udtalelse fra en kommunalbestyrelse skal altid afgives til Udlændingestyrelsen, uanset om sagen er under behandling i første instans eller eventuelt er under påklage. Herved sikres det, at Udlændingestyrelsen har mulighed for at gøre sig bekendt med kommunalbestyrelsens udtalelse, og at Udlændingestyrelsen, når sagen er under anke, har mulighed for i forbindelse med videresendelse af udtalelsen til rette myndighed i relevant omfang at fremsætte bemærkninger om Udlændingestyrelsens vurdering af betydningen af de afgivne oplysninger i forhold til familiesammenføringssagen.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen ikke har pligt til at anmode kommunalbestyrelsen om den i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nævnte udtalelse. Udlændingestyrelsen kan imidlertid anmode kommunalbestyrelsen om en sådan udtalelse, hvis konkrete omstændigheder i en sag tyder på, at kommunalbestyrelsen vil kunne bidrage med oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, 1. pkt., afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil. Der henvises herved til de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 3, stk. 10, 1. pkt., og stk. 11, 1. pkt., og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, 1. pkt., og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis, jf. herved bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

Det foreslås i § 9, stk. 16, 2. pkt., at integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, er i stand hertil, og om kommunalbestyrelsens udtalelse om den herboendes forsørgelsesevne.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, 2. pkt. I medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenføringssager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne.

Det er hensigten, at integrationsministeren fastsætter tilsvarende regler som i den nævnte bekendtgørelse om, at den herboendes månedlige bruttoindkomst – for at forsørgelsesevnen kan anses for godtgjort – mindst skal svare til summen af det beløb, som efter